

Motion till riksdagen 2016/17:3015

av **Ola Johansson och Helena Lindahl (båda C)**

Människohandel, prostitution och sexköp

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att skärpa lagstiftningen och öka straffen gällande människohandel, prostitution och sexköp samt ta fram en nationell handlingsplan mot alla former av människohandel och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Vi har i Sverige få fällande domar avseende människohandel, vilket är ett brott mot person. I stället fälls människohandlare oftare för koppleri, som är ett brott mot staten. Det ger en felaktig signal om att samhället inte ser vissa personer som värda att betrakta som brottsoffer, eller än värre, det leder till lindrigare straff.

Brott mot sexköpslagen ger nästan alltid de lindrigaste straffen på straffskalan. Dessutom är det i form av dagsböter, vilket är på den nedre delen av straffskalan. Fängelsestraff, som är ett tillägg på straffskalan, tillämpas inte. Budskap till sexköpare blir följaktligen att brottet inte ses som allvarligt. Faktum är att man får högre straff om man stjälar en räksmörgås på ICA, eller om man blottar sig, än om man köper en annan människas kropp. Det är orimligt. Straffvärdet för köp av sexuell tjänst behöver skärpas.

Centerpartiet är ett parti som vill motverka all form av våld mot kvinnor. Det inkluderar förekomsten av sexköp och prostitution där efterfrågan skapar behovet av människohandel och omåttligt mänskligt lidande.

Enligt polisen rör sig människohandeln i Sverige om cirka 30–40 anmälningar per år, samt ett 50–60-tal fall av koppleri. 300 sexköp per år åtalas. Domarna för människohandel är få och endast 2–7 är fällande domar per år. För koppleri döms ungefär 25 hallickar varje år.

Det enda sättet att skydda framförallt kvinnor och barn från att bli köpta för sexuella tjänster, är således att motverka prostitution som sådan. Det är även det enda sättet att motverka människohandel för sexuell exploatering. Där prostitution är laglig eller vanlig ökar alltid människohandel. Det är marknaden som kräver ett utbud, och marknaden som skapar människohandeln.

För att komma till rätta med människohandel, prostitution och sexköp måste man se över möjligheten att ge ökade resurser till polisens arbete för bättre gränsöverskridande arbete mot människohandel. Man måste också se till traffickingoffrens behov av att automatiskt få uppehållstillstånd i Sverige samt erbjudas uppföljning, hjälp och stöd. En översyn och förbättring av viseringsrutinerna på svenska ambassader i utvalda ursprungsländer bör snarast genomföras.

Sverige ska följa Europakonventionens krav att personer som utsatts för människohandel ska ha rätt till en reflektionsperiod på 30 dagar för vila och återhämtning, före beslut om deltagande i rättslig process. Den svenska regeringen ska även arbeta för att fler EU-länder ska ansluta sig till EU:s människohandelsdirektiv och att direktivet inför kriminalisering av sexköp.

Polisen måste ta krafttag mot prostitutionen. Att polisen nu omorganiserat sig kan ses som ett gyllene tillfälle och en möjlighet att prioritera arbetet mot sexhandeln, prostitutionen och människohandeln. Till att börja med måste man utreda varför så få människohandlare döms för människohandel och istället döms för det lägre straffet, koppleri. Man borde också fråga sig varför brotten mot sexköpslagen och människohandel oftast ger den lägre graden på straffskalan.

Behovet av att öppna upp prostitutionsenheterna som stängts i Malmö och Göteborg bör utredas, för att motverka prostitution och människohandel inte enbart i Stockholmsområdet utan också i övriga delar av landet.

Ola Johansson (C)

Helena Lindahl (C)